

Martina Ožanić

Ministarstvo kulture, Uprava za zaštitu kulturne baštine, Konzervatorski odjel u Zagrebu

Prilog za dataciju oslika Knjižnice Lepoglavskoga samostana

Kratko priopćenje – *Short communication*

Predano 2. 9. 2009. – Prihvaćeno 10. 10. 2009.

UDK: 75.052:726.7(497.5 Lepoglava)

Sažetak

Autorica donosi arhivski podatak koji mijenja do sada uvriježeno datiranje zidnoga oslika Knjižnice Pavlinskoga samostana u Lepoglavi u 1711. godinu. Riječ je o pismu lepoglavskoga priora Ioanneses Makovecza (Ivana Makovca) grofu Petru Kegleviću od 29. ožujka 1714.

godine, u kojem navodi vrijeme početka radova i planirani završetak, te iako ne donosi izrijekom ime autora, spominje da se radi o bratu slikaru. Pronađeni dokument pridonosi rasvjetljavanju slojevite povijesti samostana, definirajući vremenski raspon samoga zahvata.

Ključne riječi: *Lepoglava, Knjižnica Pavlinskoga samostana, zidni oslik, Petar Keglević, Franjo Bobić, štukatura, barok*

Pavlinski samostanski red i njegova uloga u ocrtavanju hrvatske baštine već je dugi niz desetljeća nepresušan izvor istraživanja brojnih hrvatskih znanstvenika.¹ Bogata kulturološka, umjetnička, znanstvena i društvena povijest reda predstavljena je nezaobilaznom izložbom Muzeja za umjetnost i obrt, održanom 1989. godine, čiji nam pisani trag ostaje u katalogu *Kultura pavlina u Hrvatskoj 1244.–1786.*² Njime je objedinjeno raznovrsno naslijeđe ovoga izvorno pustinjačkoga reda, koji je svojim aktivnim djelovanjem na području Hrvatske, još od osnutka prvoga samostana 1244. godine u Dubici, utisnuo snažan pečat u razvijanju prosvjete,³ znanosti, umjetnosti, pa i gospodarstva.⁴

Lepoglavski samostan utemeljen je 1400. godine zaslugom grofa i bana Hermana II. Celjskog, a već u drugoj polovici 15. stoljeća postaje najbogatiji pavlinski samostan u Hrvatskoj.⁵ Svjesni svoje važnosti kao i odgovornosti koje ona nosi, pavlini su i sami posvetili pažnju kronologiji svojega nastanka, te je lepoglavski pavlin Andrija Egger među prvima u ovim krajevima zabilježio povijest pavlinskoga reda od osnutka do 1660. godine.⁶ Povijest je od kraja 1663. pa do 1727. godine nastavio pisati najplodniji pavlinski kroničar Nikola Bengel,⁷ osobito se opsežno posvetivši Lepoglavskom samostanu u djelu *Synopsis historico-chronologica monasterii Lepoglavensis Ordinis s. Pauli I. eremitaie provinciae Croatico-Sclavonicae*.⁸

Iako ovi izvori pružaju mnoštvo podataka o povijesnim zbivanjima od osnutka reda, zanimljivo je da se rijetko kad, ako i uopće, spominju imena umjetnika koji su bogato ispunili samostan i crkvu umjetničkim djelima, čak i kad se spominje završetak nekoga većega zahvata.⁹ Marija Mirković jedan od razloga vidi u tome da su »slikari pavlini bili naime isključivo

braća laici (a ne svećenici)...«, čime zapravo »slikari, kao i ostali umjetnici imaju u redu isti položaj i isti tretman kao ostala braća laici – kuhari, vrtlari, postolari. Za svoj rad koji je bio smatran njihovom redovnom dužnošću nisu dobivali nikakvu naknadu ni posebna priznanja, pa su se zato gotovo posve izgubili u anonimnosti.«¹⁰

U takvoj nam je anonimnosti ostao i slikar kojega spominje lepoglavski prior Ivan Makovec u korespondenciji s grofom Petrom Keglevićem. Naime, grof Keglević obratio se lepoglavskim pavlinima, poznatima po živoj slikarskoj aktivnosti, da mu pošalju nekoga od svojih slikara zbog za sada neznana povoda.¹¹ Međutim, dana 29. ožujka 1714. godine datirano je pismo¹² u kojem prior odgovara grofu odbijajući njegovu molbu s obrazloženjem da je brata slikara »prečasni otac odredio za slikarski posao u knjižnici, na čijem ostvarenju radi već preko pola godine, a tek će oko blagdana svetog Ivana Krstitelja dovršiti taj posao. Što se tiče slikara, njime ni sam otac Provincijal ne može nikako raspolagati bez znanja Prečasnoga oca, bez znanja istoga Prečasnoga Oca, budući da je na sebe preuzeo cijelu brigu o knjižnici, a naznačio bih da s tim u vezi treba njemu pisati.« (Prilog)¹³

Samostanska knjižnica nalazi se na prvom katu iznad nadsvođenog ulaznog predvorja iza zapadnoga pročelja produljene Lepoglavske crkve. Gradnja¹⁴ nevelike četverokutne prostorije (7.7 x 7.89 m)¹⁵ započela je 1710. godine na poticaj generalnog vikara lepoglavskog Ivana Krištolovca, a dovršena je 1711. godine usporedo s dovršetkom novoga zapadnoga pročelja s kamenim skulpturama Johanna Vedla, te se ta godina uvriježila i kao godina završetka oslikavanja Knjižnice.¹⁶ Osim Krištolovca pri uređivanju Lepoglavske knjižnice sudjelovala

je redovnička zajednica, domaće plemstvo, te bosanski biskup Juraj Patačić, koji se poimence i spominje. Unutar polja dubokih susvodnica nalaze se četiri medaljona s alegorijskim prikazima: na istočnoj strani Medicine (na koji se ispod na zidu nadovezuje portret pavlina Gašpara Malečića, utemeljitelja Knjižnice), na sjevernoj Filozofije (na zidu ispod je portret čanadskog biskupa Ladislava Nadasdyja, dobrotvora knjižnice), na zapadnoj Teologije (ispod nema portretnog prikaza zbog prozorskoga otvora), a na južnoj strani Prava (na zidu ispod je portret zagrebačkoga biskupa Emerika Esterházyja, dobrotvora Knjižnice i generala reda). Portretne su kompozicije popraćene amblemima, a sve su neoslikane površine obilato ispunjene štuko-dekoracijom, u kojoj Miroslav Klemm (1992.)¹⁷ prepoznaje ruku Antona Josepha Quadrija¹⁸ iz Maribora. Alegorijski i amblematski sadržaji izdvajaju ovaj prostor kao primjer »jedine naše tako urešene ranobarokne samostanske knjižnice (i to ne samo pavlinske)«. ¹⁹

Iako prior Makovec u priloženom pismu ne navodi izričito ime brata slikara, njegovo se ime može odgonetnuti iz drugih izvora. Svojevrsan putokaz u otkrivanju autorstva pojedinih djela čuva se u matičnim knjigama, koje redovito bilježe osnovne podatke za svakog redovnika, pa i njihovo zanimanje. Tako u njima saznajemo da je u samostanu »djelovao u pravilu uvijek po jedan slikar, a samo iznimno dvojica«. ²⁰ Stoga se s obzirom na »imena braće laika slikara i godina njihova djelovanja zapisanih u maticama, izvođenja krupnijih slikarskih radova upisanih u kronike, te činjenice da je brat laik slikar bez sumnje rukovodilac slikarske radionice – mogu se manjom ili većom sigurnošću rekonstruirati pojedini autorski ciklusi«. ²¹ Imajući u vidu navedene datosti, pavlinski brat slikar zadužen za oslikavanje Knjižnice Lepoglavskoga samostana gotovo je sigurno bio Franjo Bobić iz Brežica, kojega matične knjige navode zaređenog kao *pictor conversus* 1708. godine. U Lepoglavi je i djelovao do smrti 1728. godine. ²² Djela nastala u tome razdoblju, iako nepotvrđena u pisanim izvorima, mogu se pribrojiti njegovu opusu kao voditelja slikarske radionice. ²³

Prilog

Excellentissime ac Illustrissime Domine Comes Generalis, patrone mihi Colendissime Gratosissime.

Excellentissimae ac Illustrissimae Dominationis Vestrae litteras ad me indignum servum et Capellanum suum transmissas omni cum honore et reverentia accepi, earumque continentias intellexi, occasione nimirum Fratris pictoris cum quo ex toto corde meo (tanquam mille titulis obligatus una cum omnibus meis) libenter inservirem Domino Excellentissimo Comiti Generali, nisi idem Frater per patrem Reverendissimum ordinatus fuisset pro labore bibliothecae pictorio, perficiendo in quo laborat iam ultra medium annum, primo ad festum Sancti Joannis Baptistae circiter perfecturus eundem laborem. Cum pictore autem nec ipse pater Provincialis absque scitu Reverendissimi patris aliter modo disponere potest, absque scitu eiusdem Patris Reverendissimi, quia ille totam curam bibliothecae in se suscepit, cui potissimum ea in parte scribendum indicarem. Praeterea Excellentissimo Domino Comiti Generali felicem egressum Sacrae quadragesimae precor animatus, uti et gaudiosissimum Alleluia, cum imminentibus festis Resurgentis Domini Salvatoris in copiosissimos annos

Likovnom urešu Knjižnice posvetio je pažnju 1915. godine već Gjuro Szabo u svojem izvještaju o spomenicima Kotara Ivanec, ²⁴ opisujući ukratko sadržaj slika i navodeći da je oslik u lošem stanju, nečitljiv i prilično oštećen. Likovne i ikonografske aspekte oslika detaljnije je obradila Marija Mirković (1995.) ²⁵ vješto rasplećući poruku programa koji je »svojim zapletenim načinom izlaganja bio privlačan za odgonetanje intelektualnim korisnicima prostorija«. ²⁶ Navedenim opsežnim istraživanjima, opisima i razrješenjima slikovnog programa Knjižnice tako se sada u sasvim nenadanim pisanim vrelima pridružuje i novi podatak koji donosi točnu dataciju samoga zahvata. U pismu čitamo da se Knjižnica oslikava već preko pola godine (dakle, radovi su započeli oko rujna 1713. godine) u namjeri da se radovi završe do blagdana sv. Ivana Krstitelja, koji se u katoličkom kalendaru slavi 24. lipnja. Taj je blagdan, zasigurno ne slučajno, odabran u čast generalnoga vikara reda Ivana Krištolovca, koji je netom prije izabran za generalnoga priora svih pavlinskih samostana Hrvatske. ²⁷ Relativno dug period samoga slikarskoga postupka ove ipak nevelike prostorije očito je posljedica zaokupljenosti brata slikara drugim dužnostima. Da li su to bili drugi slikarski poslovi ili jednostavno dužnosti redovnika laika, nezahvalno je zaključivati.

Nadalje, ova arhivski potvrđena nova datacija oslika otvara i pitanje vremenskoga nastanka štuko-dekoracije. Marija Mirković bilježi da su »biskupski štapovi i mitre pod njihovim rukama dokaz da je štukater već bio upoznat s predviđenim slikanim sadržajem tih medaljona.« ²⁸ Nije posve jasno je li tematski program medaljona bio utvrđen prije konkretnoga zahvata, usporedo s izgradnjom Knjižnice 1710./1711. godine, ili je štukater bio angažiran netom prije oslikavanja, što pomiče dataciju štukature na 1713. godinu. Ipak, takva će se precizna potvrda trebati dalje potražiti u arhivskim izvorima, možda baš na nekom neočekivanom mjestu.

feliciter attingendis et peragendis, cum omni prosperitate ac incolumitate corporis et animae, in maius Inclytae prosapiae totiusque Regni, non minus autem infimorum Servorum et capellanorum suorum, superi tribuant Excellentissimo Domino Comiti Generali novas vires, novos coeli favores, longaevitam vitam constantem ac diuturnam veletudinem cum tota Inclyta domo, quod idem meus A.R.P. Provincialis cum tota mea coronide affectuosissime precatur cum appreciatione imminentium festorum. His dum Illustrissimum ad Excellentissimum D. Comitem Generalem sanum et incolumem quam diutissime vivere et valere cupio, afferendo meas meorumque indignas preces et sacrificia, recommendandoque me gratiis et favoribus, maneo

Excellentissimi ac Illustrissimi D. C. Generalis

Lepoglavae, 29 Martii 1714.

Indignus servus et Capellanus

Fr. Ioannes Makovecz

Prior Lepoglavensis Monasterii

(Prijevod)

Preuzvišeni i Presvijetli Gospodine, Gospodine Grofe Generale, moj prepoštovani i najdraži pokrovitelju,

S velikom čašću i poštovanjem primio sam pismo koje je Vaše Preuzvišeno i Presvijetlo Gospodstvo poslalo meni, svojem nedostojnom sluzi i kapelanu, te razumio njegov sadržaj, naime povodom Brata slikara s kojim bih ja iz svega srca (obvezan tisućom zasluga, ja kao i svi moji) služio Gospodinu Preuzvišenom Grofu Generalu da tog istog Brata Prečasni otac nije odredio za slikarski posao u knjižnici, na čijem ostvarenju radi već preko pola godine, a tek će oko blagdana svetog Ivana Krstitelja taj posao i dovršiti. Što se tiče slikara, njime ni sam otac Provincijal ne može nikako raspolagati bez znanja Prečasnoga oca, bez znanja istoga Prečasnog Oca, budući da je na sebe preuzeo cijelu brigu o knjižnici, a naznačio bih da s tim u vezi treba njemu pisati. Osim toga, Preuzvišenom Gospodinu Grofu Generalu od srca želim sretan ishod Svete korizme, kao i golemi »Aleluja« u vezi s predstojećim blagdanima Uskrsloga Gospodina Spasitelja, koje neka sretno dosegne

i provede mnoga ljeta, sa svom srećom i zdravljem tijela i duše, na boljitak slavne obitelji i cijeloga Kraljevstva, a ništa manje i svojih najnižih slugu i kapelana; neka višnji dodijele Preuzvišenom Gospodinu Grofu Generalu novu snagu, novu naklonost neba, dugovječan život, postojano i dugotrajno zdravlje s cijelom slavnom kućom, što moj Preuzvišeni Otac Provincijal s cijelom mojom pratnjom najsrdačnije želi uz čestitke povodom predstojećih blagdana. I dok ovim riječima Preuzvišenom i Presvijetlom Gospodinu Grofu Generalu želim zdravlje, sigurnost i što dulji život i blagostanje, prinoseći svoje nedostojne molitve i žrtve, kao i svojih podređenih, preporučujem se milosti i naklonosti Preuzvišenog i Presvijetlog Gospodina Grofa Generala te ostajem njegov

nedostojan sluga i kapelan

brat Ivan Makovec

Prior Lepoglavskog samostana

U Lepoglavi, 29. ožujka 1714.

Bilješke

1
Među najranijim znanstvenim istraživanjima o povijesti pavlina ističe se Ivan Krstitelj Tkalcic tekstom iz 1888. godine pod naslovom *O stanju više nastave u Hrvatskoj prije, a osobito za Pavlinah*, dok je Ivan Kukuljević Sakcinski još 1856. godine objavio *Bericht über einige Baudenkmale Kroatiens*, u sklopu djelovanja bečkog Zentral Komission für Denkmalpflege. Posebnu pozornost kronici reda posvetio je i generalni vikar Ivan Krištovec (Varaždin, 1658. – Lepoglava, 16. travnja 1730.) više ili manje iscrpno bilježeći raznovrsnu aktivnost pavlina, posebice prilikom većih građevinskih radova. – IVAN KRIŠTOLOVEC, *Descriptio synoptica Monasterium ordinis S. Pauli Eremitae in Illyrico*, u: *Liber memorabilium parochiae Lepoglavensis ab Anno 1401 usque 1789*, Arhiv HAZU. Neobjavljeni rukopis Kamila Dočkala iz 1953. godine potanko obrađuje brojne arhivske podatke o povijesti Lepoglavskoga samostana. – KAMILO DOČKAL, *Povijest pavlinskog samostana bl. Djevice Marije u Lepoglavi*, rukopis, Arhiv HAZU, sign. XVI-29 (1953.).

Kratak pregled istražnih radova o Lepoglavskom samostanu dala je Marija Mirković. – MARIJA MIRKOVIĆ, *Slikarstvo lepoglavskih pavlina*, u: *Kaj – Časopis za kulturu*, 5 (1979.), 3–7.

2
Kultura pavlina u Hrvatskoj 1244.–1786., katalog izložbe, (ur.) Đurđica Cvitanović, Vladimir Maleković i Jadranka Petričević, Zagreb, 1989.

3
Pavlini u Lepoglavi osnivaju 1503. godine prvu javnu gimnaziju u kontinentalnoj Hrvatskoj, a visokoškolska nastava filozofije počinje 1656. godine.

4
Vladimir Maleković u uvodnom tekstu kataloga pojašnjava ulogu pavlinskih samostana u oblikovanju društvenoga života: »Povremeno su pripadnici reda ostvarivali visoku koncentraciju duhovne i političke vlasti: obnašali su funkcije priora, provincijala, generala reda, ali i biskupa i banskih namjesnika, kraljevskih savjetnika. Zauzvrat plemstvo je izdašno legiralo pavlinske samostane«, zaključivši da je »njihova dakle upletenost u povijesnu sudbinu naroda neprijepornak«. – VLADIMIR MALEKOVIĆ, *Kultura pavlina u Hrvatskoj 1244.–1786.*, u: *Kultura pavlina u Hrvatskoj 1244.–1786.*, katalog

izložbe, (ur.) Đurđica Cvitanović, Vladimir Maleković i Jadranka Petričević, Zagreb, 1989., 13–14.

5
JOSIP ADAMČEK, *Pavlini i njihovi feudalni posjedi*, u: *Kultura pavlina u Hrvatskoj 1244.–1786.*, katalog izložbe, (ur.) Đurđica Cvitanović, Vladimir Maleković i Jadranka Petričević, Zagreb, 1989., 45–46.

Nadalje, Milan Kruhek navodi da je Lepoglavski samostan »po arhitektonskom sklopu... bio najveći pavlinski samostan, po broju posjeda najbogatiji, a u duhovnoj kulturi Hrvatske jedan od najznačajnijih.« – MILAN KRUHEK, *Povijesno-topografski pregled pavlinskih samostana u Hrvatskoj*, u: *Kultura pavlina u Hrvatskoj 1244.–1786.*, (ur.) Đurđica Cvitanović, Vladimir Maleković i Jadranka Petričević, Zagreb, 1989., 75.

6
Egger je u Beču 1663. godine objavio djelo *Fragmen panis corvi proto-eremitici seu reliquiae annalium eremicoenobiticorum Ordinis S. Pauli primi Eremitae*.

7
Benger je u Bratislavi 1742. godine tiskao *Annalium eremicoenobiticorum Ordinis Patrum Eremitarum S. Pauli primi Eremitae – Vol II*. Treći svezak za razdoblje od 1727. do 1739. godine ostao je sačuvan u rukopisu pohranjenom u Arhivu HAZU (sign. IV-d-77).

8
Rukopis je pohranjen u Arhivu HAZU (sign. II-a-22).

9
Spomenica Lepoglavske župe, *Liber memorabilium parochiae Lepoglavensis*, sabire kronološkim redom podatke o većim zahvatima u samostanu i crkvi. Redovito se navode imena naručitelja, ali imena umjetnika, s iznimkom Ivana Krstitelja Rangera, gotovo su u pravilu izostavljena.

IVO LENTIĆ, *Pavlinski samostan i crkva sv. Marije u doba baroka*, u: *Kaj – Časopis za kulturu i prosvjetu*, 5 (1982.), 40. – Navod iz *Spomenice Lepoglavske župe za 1710. godinu* bilježi: »Generalni vikar lepoglavski Ivan Krištovec započeo je gradnju nove biblioteke samostana«, a za 1711.: »Ove je godine dovršena nova biblioteka, koja je s unutrašnje strane ukrašena štukaturama.«

- 10
MARIJA MIRKOVIĆ, Ivan Krstitelj Ranger i pavlinsko slikarstvo, u: *Kultura pavlina u Hrvatskoj 1244.–1786.*, katalog izložbe, (ur.) Đurđica Cvitanović, Vladimir Maleković i Jadranka Petričević, Zagreb, 1989., 128.
- 11
Zaslugom obitelji Keglević podignuta je i opremljena Franjevačka crkva sv. Katarine u Krapini, u kojoj je grofica Rozina Rattkay Keglević dala podići glavni oltar, a njezin sin Petar dao ga je polikromirati i pozlatiti. Godina završetka radova, 1713., zabilježena je iznad kipa sv. Petra, stoga nije poznato zbog koje se naredžbe grof Keglević obratio pavlinima u Lepoglavi 1714. godine.
- 12
Arhiv HAZU, *Acta Keglevichiana* K VI-172.
- 13
Ovim putem najljepše zahvaljujem Danku Šoureku na velikoj pomoći pri iščitavanju teksta i odgonetavanju nečitljivog rukopisa. Također, posebno zahvaljujem dr. sc. Gorani Stepanić, koja je latinski izvornik priredila i prevela i čiji sjajan prijevod u potpunosti prenosim u prilogu.
- 14
PETAR PUHMAJER, TEODORA KUČINEC, Pročelja Pavlinskog samostana u Lepoglavi, u: *Radovi Instituta za povijest umjetnosti*, 32 (2008.), 153–154. – U članku se navodi: »U 18. je stoljeću bilo još dosta građevinskih radova na crkvi i samostanu, no, najistaknutiji je pothvat bila gradnja nove knjižnice i pročelja crkve...«
- 15
GJURO SZABO, Spomenici kotara Ivanec, Zagreb, Zemaljsko povjerenstvo za očuvanje umjetničkih i historičkih spomenika u Hrvatskoj i Slavoniji, 1919. (posebno otisnuto iz *Vjesnika Hrvatskog arheološkog društva* XIV. 1915.–1919.), 28.
- 16
KAMILO DOČKAL (bilj. 1), 201–203; IVO LENTIĆ (bilj. 9), 40; SILVIJE NOVAK, Pročelja crkve sv. Marije u Lepoglavi, u: *Lepoglavski zbornik* 1991., Zagreb, 1992., 156. – Na poledini Kristova kipa uklesan je potpis majstora »IOHANES VEDL FECIT 1711«.
- 17
MIROSLAV KLEMM, Štukature Iosepha Antona Quadria u crkvi svete Marije u Lepoglavi, u: *Lepoglavski zbornik* 1992., Zagreb, 1993., 37–41.
- 18
O Quadrijev autorstvu štuko-dekoracije u Knjižnici očitovale se Anđela Horvat (1982.), ispravljajući atribuciju Artura Schneidera (Popisivanje i fotografsko snimanje umjetničkih spomenika u godini 1939., u: *Ljetopis JAZU*, 52 (1939.), koji je vjerojatno greškom štukaturu pripisao Giuliju Quagliju. Vidi: ANĐELA HORVAT, *Barok u kontinentalnoj Hrvatskoj*, u: ANĐELA HORVAT, RADMILA MATEJČIĆ, KRUNO PRIJATELJ, *Barok u Hrvatskoj*, Zagreb, Sveučilišna naklada Liber, 1982., 332.
- 19
MARIJA MIRKOVIĆ, Likovni ures lepoglavske samostanske knjižnice iz 1711., u: *Lepoglavski zbornik* 1995., 1996., 68.
- 20
MARIJA MIRKOVIĆ (bilj. 10), 129.
- 21
Isto.
- 22
Usp. ANĐELA HORVAT (bilj. 18), 183: »A to je vrijeme kad je među pavline upisan od 1708. kao pictor conversus FRANJO BOBIĆ (Wobić) iz Brežica, koji je umro u Lepoglavi 1728., nakon dvadeset godina rada.«
Također usp. ŽELJKO JIROUŠEK, Opći pregled umjetnosti, u: *Naša zemlja – priručna enciklopedija Kraljevine Jugoslavije. Almanah Kraljevine Jugoslavije*, Zagreb, 1938., 80. Autor Bobiću atribuirao i neka djela koja su kasnijim istraživanjima pripisana drugim slikarima.
- 23
MARIJA MIRKOVIĆ (bilj. 10), 132.
- 24
GJURO SZABO (bilj. 15), 28.
- 25
MARIJA MIRKOVIĆ (bilj. 19), 67–83.
- 26
MARIJA MIRKOVIĆ (bilj. 19), 79.
- 27
ANTE SEKULIĆ, Ivan Krištolovec – pavlin i hrvatski pisac, u: *Lepoglavski zbornik* 1994., 1995., 34. Autor navodi da je Ivan Krištolovec 18. svibnja 1709. godine potvrđen za generalnoga vikara reda, a 1712. godine upravljao je redom kao *vicar generalis*. Papa Klement XI. Albani posebnom je bulom imenovao Krištolovca vrhovnim poglavarom reda 12. svibnja 1714. godine.
- 28
MARIJA MIRKOVIĆ (bilj. 19), 71.

Summary

Martina Ožanić

A Contribution to the Dating of the Decorations of the Library of Lepoglava Monastery

The author provides information from the archives that changes the previously settled dating of the wall painting of the library of the Paulist monastery in Lepoglava. This document is a letter of the prior of the monastery, Ioannes Makovecz to Count Petar Keglević, dated March 29, 1714, in which he mentions the time of the beginning of the works and the planned ending. Although he does not mention the name of the author directly, it is said that one of the broth-

ers is the painter. This discovery helps to shed light on the stratified history of the monastery, defining the time span of the actual operation.

Key words: Lepoglava, library of the Paulist monastery, wall painting, Petar Keglević, Franjo Bobić, stucco decoration, Baroque